

intellecta legatione nihil dubius quā ad rem hæc oīa cōposuisset: dissipare illius insidias forti aīo instituit. Iperat q̄ primū trīs episcopos Albanēsem Prenestinū Tiburtinūq; ire obuiam Desiderio ac p̄testari ne Romani Ducatus fines ingredi audeat: alioquin diras omēs execrationes & anathemata denūcient. Obstupuit Desiderius ad huiusmodi nunciū: suspensus aliq̄diu quid ageret. Tandem ut existimationē inter suos retineat: multa pontifici minatus: nec ultra p̄gredi ausus: papiam cū omni comitatu regressus est. Quum aut̄ male sibi fraudem cessisse animaduerneret: neq; iam dubium uideret fore: ut iritatus ea re Carolus suppetias pontifici longe promptius afferret: Statuit se ad bellum sustinendum parare: Cætera omittere. Adrianus aut̄ nihilo segnior senatum cogere instituit. Deq; his rebus cōsultare. Quū cōuenissent q̄q; fere oīs clerus romanūq; palā Carolū uocarēt: solum eū dicerent qui ferocem retundere tyrāni aīum possit: in eo uno sp̄e ponendam. Snias de more exqrere. Cohortari tamē & ad bonā spem afflictum Senatum erigere: non sp̄nēdum duxit: Deum præfatus superosq; oēs ita cepit. Quonā peccato nostro fieri dicam fratres ī christo carissimī: ut ducentis fere iā ānis ab hac nefaria gente laboret ecclesia: uexetur & laceatur Italia: q̄ īmerito deum iudicem appello. Quid. n. unq̄ a nobis iūrie huic genti illatum? Sed omittamus superiores reges illos quorum supbiā crudelitatemq; sensere miserī Itali. Tamē ut a patribus nostris accepimus nōnulla interdum dabatur quies. Qd̄ aut̄ hoc genus hoīum an ferarū dixerī? Quales inq; fuere ābo hi p̄ximī: Quos iā ānos .xxx. patimur Astulphus & Desiderius? Quis eorū ingratitudinē pfidiāq; satis digne queri possit? Astulphus a Gregorio regnū adeptus ē. Ab eodem Gregorio Stephanūq; Desiderius. Ambo quēcūq; uoluere fēdera: quascūq; dixere pacis cōditiones: Obtinuerunt Et tamen tantorum īmemores beneficiorū: Fēdera icta in annos. xxxx. uix quarto elapso mense uiolauere. Neq; solum ulla facta restitutio: ut solenni astipulariōe sancitum erat: sed aliæ quoq; super alias ciuitates ecclesie surreptę: Hęc a perfidis hominibus gratia p̄ beneficio pontificibus reddita. Illud p̄fecto est. Hęc mala patimur fratres quē admodū Apostolus ait: ut p̄batio fidei nostrę p̄ciosior auro sit & argento: qd̄ per ignē probatur. Emolliendū quispiam fortasse dicat aīum hoīs si fieri pōt. Prudens sane consiliū. Sed quotiens id sumus expti? Quoties pactis etiā iniquioribus? Senior fit & truculētior: tamen si nulla illi fides ē: nulla religio. Si p̄missis stamus decipimur: si quod postulat negamus: armis agunt. Quo aut̄ statu ecclesia sit: Quis non aduertat? Auertit omnē hexarchatū: magnā romani p̄tem ducatus p̄ uim obtinet. Italicę oēs copię langobarda sequūtur signa. O miserā & ecclesie & italie cōditionē. Seruitutē nostrā hō supbissimus meditat̄ur. Quid. n. aliud sibi uult? Quū iubet ut ad eū accedāus? Aequa si petierimus īpetraturi. Ergo Desideri tu mihi